

ΤΗ ΙΖ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ καὶ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΙΓΙΝΗΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς
σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μδ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μδ ως θυ μι ι α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νης την καρ δι αν μϑ εις λο γϑς πο νη

ρι ι ι ας τϑ προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μα ρ

τι ι ι αις Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι

ι ι αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε

κτων αυ των Δ

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μϑ εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ σον ται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϛ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϛ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϛνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϛ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϛ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϛ την δε η σι

ι ιν μϛ την θλι ψιν μϛ ε νω πι ον αυ τϛ α πα γ

γε λω

Ε^{Δι} ν τω εκ λειπειν ε ξε μη το πνευμα μη και συ εγνωσ
τας τριβουςμη^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην
ε κρυψανπα γι δα μοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο εν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μη και ουκ ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μη^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μη με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μη^Δ τς ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σθ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι ^Δ

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μ8 ^Δ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σ8 προ σε χον τα εις την φω

νην της δε η σε ω ω ως μ8 ^Δ

ιστώμεν Στίχους ζ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε ὁ χορός Αἰγινητῶν, μετὰ Ζακυνθίων συμφώνως, ὑμῶν τιμήσωμεν, γόνον ἡμεῖς ἔκλαμπρον, ὑμεῖς ποιμένα καλὸν καὶ σκιρτῶντες ἐν πνεύματι, Θεῷ δῶμεν δόξαν, τῷ καταξιώσαντι, ἄμφω πλουτήσαι λαμπράν, σκέπην τοῦ κλεινοῦ Ἱεράρχου, νῦν Διονυσίου καὶ τοῦτον, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. (Δίς)

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε ὁ χορός Αἰγινητῶν ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐφης Παγκρατίῳ ἱερεῖ, πτῶσιν ἐκ χειρῶν θείου Ἄρτου, ἱερουργοῦντί ποτε, σφόδρα νουθετῶν αὐτὸν θείοις προσέχειν καλῶς· ὁ δὲ ἄγαν ἐθαύμασε, πλουσίαν ἐξ ὕψους, χάριν τὴν δοθεῖσάν σοι, ἀνακαλύψεως, χάριν ἀρετῶν σου ἐνθέων· ὅθεν καὶ τοῦ Πνεύματος ὄντως, σκευὸς σε ἠγήσατο θεόπνευστε. (Δίς)

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἔφης Παγκρατίω ἱερεῖ ...

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὅτε σου τὸ πνεῦμα τὸσεπτόν, ἄμεμπτον τῷ κτίστη ἀπέδως, πρὸς οὐρανίους σκηνάς, τότε σου τὸἅγιον σκῆνος κατέλιπες, ἐπὶ γῆς θαυματόβρυτον· καὶ νῦν ἐν Ζακύνθῳ, θαυμαστῶς ἀπόκειται, τῷ θεοσέπτῳ Ναῶ, αἰὲν πολιτῶν προστατεῦον, τούτων ἐκπληροῦν τὰς αἰτήσεις, πάντοτε ἐν πᾶσιν ᾧ πανθαύμαστε.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ῥφθης ἡγουμένῳ Δανιήλ, ὀφθαλμοφανῶς ἐν τεμένει, ἐκτὸς σῆς λάρνακος, πάντα ἀφελῶν αὐτοῦ, τὸν δισταγμὸν τῆς ψυχῆς· αὐτοφει γὰρ ἐώρακε, θυτῶν λευκοφόρων, μέσον σε ἰστάμενον, καὶ διακόνων λαμπρῶν, οἷα λειτουργούντων σοι μάκαρ, ὡς ἀρχιερεῖ ἐν τῷ βίῳ, θεοπρεπεστάτῳ Διονύσιε.

Ἦχος Πά

Δ Πα
ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Τ Πα
υ δι δα σκα α α λυ υ υ Χρι ι στυ εν Ευ
α γγε λι ω α κυ υ υ σας λε ε ε γο ο ο
ον τος εν τω γνω ω σο ο ονταιαι πα α αν τες
ο τι ε μοι μα θη ται ε ε στε ε αν α γα
πην ε ε ε ε χη η τε Εν αλ λη η η η λους

Μ Κε Μ Δι
 ευ και ρως τω ε ερ γω μα θη της α νε δει ει
Πα
 χθη ης δο ο κι ι μος α γι ω ω τα α α τε
 Πα α α α α τε ερ τον γαρ πι κρω θα α να α α
Κε
 τω τϷ βι Ϸ στε ρη σα α νταΚωνστα ντι ι νον σϷ
Δι
 τον γνη η η η σι ον συ υ γγο ο ο ο νον γλυ κυ
Πα
 τα τοις σϷ Ϸ τρο ο οποις υ πε δε ε ξω ω ω γλυ κυ
 υ θυ υ υ υ με θυ μϷ δι ω κο ο οντων τον δε
 ρυ σα με ε νος εν α πο κρυ υ φω ω ω τη
Νη
 ρη η σας και α ντι θα να α α α τϷ Ϸ το
Πα
 ζη ην α α α ντα πε ε δω ω ω κας ερ γον ο
Δι Κε
 ο ντως πα α ρα α δο ο ο ο ξον και υ περ φυ
 υ υ υ σι ιν ειρ γα α σω ω ω μνη σι ι ι θε ε
Δι Πα
 ε ε τοις πε ρα σι πο λυ υ θουλλη η τον και ψυ χη η
 ης γενναι αι αι αι ασ και φι λο θε ε Ϸ Ϸ Ϸ α ντα
 α ξι ι ι ι ον δι ο παρ ρη σι αν ε χων
Κε Δι
 προ ος Κυ υ ρι ι ι ον Ι ε ρα α α ρχα

πα νε ευ φη η η η με εκ τε νω ως ι ι κε
 τε ευ ε ε ει ρη νην πλ σι ι αν δο θη ναι τη πο ο
 λει σθ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς τη α γλα
 ο φα νως ε εκ τε ε λθ ση την λαμ πραν και πα νε ε ο ορ
 τον μη η η μη η η η ν σθ

Και νυν. Προεόρτιον Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Σ πη η λαι ο ον ε ε ευ τρε ε πι ι ι ζου
 η Α μνα ασ γαρ η η η κει ει εμ βρου ον φε ε ρου
 σα α Χρι ι ι στον φα τνη δε ε υ υ υ πο ο
 δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της
 α λο γου πρα α α ξε ε ε ε ως η μα ασ
 τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ

λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα
 το ο φρι ι ι κτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ
 σι ι ι δος χρου σον και λι ι βα α νο ο ον και αι
 σμυ υ υρ ναν τω βα σι λει ει προ σα α ξα α
 α τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε νου
 Μη η η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι
 κως η Μητηρ προ ο ο σε κυ υ νη η η η σε
 και προ σε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως
 ε νε σπα α α α ρη η η ης μοι η πως μοι
 ε ε ε νε ε φυ υ υ ης ο Λυ τρω τη ης μου και
 Θε ο ο ο ο ο ος

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει χ ει ει ει ει
* * *

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη ς

Ι δὲ ὅθεν ἐλογίετον Κύριον
πάντες οὗτοι Κύριε

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ ὅθεν ἐλογίετον Κύριον
πάντες οὗτοι Κύριε

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐλογίετον Κύριον

Ι δὲ ὅθεν ἐλογίετον Κύριον
πάντες οὗτοι Κύριε

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι. -θ

Κυριοσακεται μὲν ἐν τῷ

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτεῖρησόν με

και

ει σα κςσοντηςπροσευ χη ης μθ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μθ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε

κα τα

μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μθ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Πα ρ

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης

ε κει με κα τε σκη νω σευ

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

παστας η με ραστηςζω ης μϑ π ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Δ οὐ

φοβηθήσομαι κακά Δ ο τι συ υ μετ ε μϑ ϑ ϑ ει Δ

Τ ο ε λε ος σϑ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με Δ

παστας η με ραστηςζω η ης μϑ ϑ ϑ π ρ

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π ρ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου υ ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τϑ στο μα τος μϑ υ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με υ ρ

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι υ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μϑ υ ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σϑ σω σον με ν ρ

και εν τη δυ να μει σϑ κρινεις με ε ε ε υ ρ

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η ξει

η βο η θει α μ

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

Ⲅ τϷ ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα ξει

την ψυ χην σο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι Ⲅ τϷ

ποι η σαντος τον Ⲅ ρα νο ον και τη ην γη η

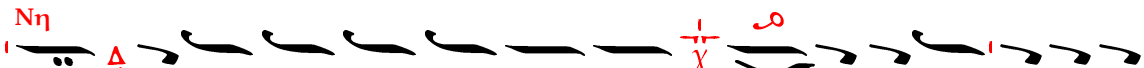

ην

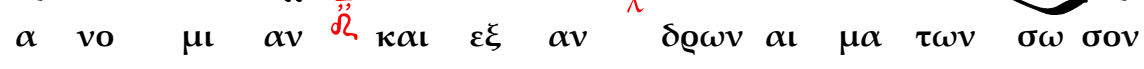

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

Ο Γα Θε ος Νη α ντι λη πτω ρ μ ε ρι το ε λε

ο ος σϷ προ φθα α σει με

Στίχος α'. ^{Γα}
Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε
^{Νη}
 ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^Χ με νων επ ε με ε λυ
^Μ τρω σαι αι με ^{Γα}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε
^{Γα} ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Γα}

Στίχος β'. ^{Γα}
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
^{Νη} α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^Χ δρων αι μα των σω σον
^{Γα} με ^{Γα}
Ο ^{Γα} Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο
^{Γα} ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Γα}

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ι' 7, γ' 13-16, ἐκλογή).

[η' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9· κβ' 21, 19· ιε' 4]

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γὰρ ἐξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν

υιοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρουγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(᾿ 31-32, ἰα΄ 1-12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσῃ αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσῃ αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὐόδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν

ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.
Μέλος Δοσιθεοῦ Κατουνακιώτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ^{Πα} ὠ μα ται ο φρο νι βι ι ι ω α πο τα ξα
με ε νος τ⁹ πο λυ πλα νθ κο σμ ε ξω ε γε νθ θε
ο ο λη η πτε²² και α πλε ε τω ω πο ο θω τω Χρι
στω η η κο λθ⁸ θη η η η σας⁹ ο π⁹γαρ Θε
ος ο πο θ⁸ με ε νος κο σμ ο λος κα τα πε φρο νη η
ται⁹ δι ο ε ρη μι κως τον βι ον α γειν η ρε
τι ι σας²² και εν σω μα τι ως α σω μα τος πο ο
ο λι τε ε ε ευ ε ε ε ε σθαι⁹ η μιν δε α στηρ
νε ο φα νη στυ γα α ανεις⁹ μαρ μα ρυ γαις ευ σε
βει ασ δι α λα α αμ πω ων²² και ψυ χαστων πι στως

σε ε υ υ μνη δν των φω τι ζωνεν πνευ μα τι α α
ξι υ υ υ μνη η η η τε

Ἦχος Δι-Θ

A ρ σε νος α μοιρος γυ νη τυ χειν πο ο θα ς ς
σα ευ σε βω ω ωως σα ε δε ε ε ε ε ε
το ης της δε η σε ως ε πα α κς ς ς σας σα
φως εν ο ρα μα α τι υ πε σχ τα α κα τα θυ υ υ
μι α ευ ελ πι ι ι ιν ερ γα σα α α με ε ε
ε νος δι ο πε ρι χα ρη ης γε ε ε νο με ε
νη και συλ λα βς σα τα χυ αρ σεν χα ρι εν κατ
ε φε ε σιν εν χα α α α ρι τι ι τε ε ε
το ο ο ο κεν ο ο ο θεν ευ χα ρι ι στως α
νυ υ υ μνη σε και την σην προς Θε ον παρ ρη η
σι ι αν παρ ρη σι ι ι α α ε κη η
ρυ υ υ ξεν Ι ε ρα αρ χα πα αμ μα α κα α
α ρι ι ι ι στε

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Π α α θει α πο πλη ξι ι ας πο τε ε ε γυ
 νη τις αλ λη εκ των οι κει ων σϑ Ο σι ε πε
 ρι πε σϑ ϑ σα δει νως δι ϑ α α λα λος μει να
 σα η μι θα νης και α κι νη τος τη μο νη α
 φη τϑ τι μι ϑ ϑ δα κτυ υ υ λϑ εκ της α γι ας
 σϑ σο ϑ ε πι τϑ στο ματος αυ της και των νε
 να ρ κω με ε νων με λων την λα λι αν αυ τι κα ω
 τϑ θαυ μα α τος συν τη τε λει α ρω σει α α νε λα α
 βε και το θα αυ μα κη ρυ ξα σα τον σε με γα
 λυ να ντα Κυ ρι ον ε με γα λυ υ νεν ο ον εκ τε νως
 ι κε τευ ε θαυ μα τϑ ρ γε Δι ο νυ σι ε
 πε ρ των πι στει θαυ μα ζον των και ευ φη μ ϑ ντων
 τα Α ξι α γα στα σϑ θαυ μα τϑ ρ γη η μα α τα

Δόξα.

Ἦχος Π ϑ Πα ϕ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Ε^{Πα} ις α ρε των ακρωρει αν α α νε ε νε ε

χθεις πολ λων η ξι ω ω θης πα ρα θε ς χα

α ρι ι σμα α των Πα α τερ Ο ο σι ι ι ε

ανθ ων και εκ πολ λθ τε θνηη κυι υι υι αν α φο

ρι σμω δε σμευ θει ει σα αν α α α λυ υ τω προ σευ

χη εκτε νη σθ δι ε ε λυ υ σας και το πτω μα α

κα τε ε ε ε ε λυ υ υ σας θρα σος α λι

ε ε ων δυ υ σπι ι ι στων πα ρα δο ξα α α αγρας

Πα κα τευ να α σας θα α α α αυ μα α α τι πο

τα μθ ρον κα τε στει ει λα ας και α βρο ο

ο χω ως δι ω ω δε ε ευ σας υ ε τος

καθ ο δο ον ε ε πα α νε ελ θων ς δα μως την

ε σθη τα α σθ ι ι ι κ μα α α α σε το δι α

λη θης πρε σβυ τε ρθ πα ρα α πτω ω μα νθ θε

τι κως α α πε κα α α α λυ υ υ υ ψας
 πολ λα σα τα εν βι ι ω τε ε ρα α α στι ι ι
 α πυ κνα α α τα με τα θα α α να α τον θα
 αυ μα α α τα δι ο αι τσ με εν σε θαυ μα
 το φο ο ρε Δι ι ο νυ υ υ σι ι ι ι ε
 μη δι α λει ει πη ης δυ υ σω ω πων τον ευ δι
 αλ λα α κτο ον θε ε ο ον εκ δε ξι ων πα ρα
 στη η η σαι αι τς ει λι κρι νω ως ε ευ φη η
 μη ς ς ντα α α σ σε εν τη Η με ρα α της
 κρι ι σε ως

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
Μ η στυ γνα ζε Ι ω ω σηφ καθο ρω ων
 μη ς ς την νη η η δυν ο ψει γαρ το τι κτο με

ε νο ο ο ον εξ ε ε μδ και χα ρη η η η η
 η η ση και ως Θε ε ο ο ον προ ο σκυ νη η η η
 σεις η Θε ο το κος ε λε ε γε τω ε αυ τη ης
 Μνη η στη η η η ρι μο ο λδ ς ς σα τδ
 ς τε ε κει ει ει ει εν το ον Χρι ι ι στον
 ταυ την α νυ μνη σω ω μεν λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες
 χαι ρε κε χα ρι τω ω με ε ε νη με τα σδ ο Κυ ρι
 ι ος και δι α σδ ς ς ς μεθ η η μω ω ω ω
 ω ω ω

Εἰς τὸν Σ τ ἰ χ ο ν, Στιχηρὰ προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Ἄνθος ἐκ γῆς Ζακύνθου τερπνόν, ἀναβλαστῆσαν εὐωδίας τῆς χάριτος, ἐκχέει τὰς μυριπνόους, ταῖς διανοίαις πιστῶν, ὁ κλεινὸς Πατέρων Διονύσιος. Πηγὴ τε ἀέναος, τῶν ἰάσεων πέφυκε, πέλαγος θεῖον, τῶν θαυμάτων ἀκένωτον. Ἐκκλησίας δέ, ὁ φωστὴρ ὁ λαμπρότατος, φέγγος φαῖνον τὸ ἄδυτον, τοῖς πέρασι σήμερον, ἐν τῇ λαμπρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, ἦν ἐκτελοῦντες δοξάζομεν, Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τὸν δοξάζοντα τοὺς τοῦτον, θερμῶς δοξάζοντας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Ἔστερξας συμπαθῶς σπλαγχνισθεῖς, τὸν μαιφόνον σου ὀμαίμονος δέξασθαι· καὶ τοῦτον δὴ εἰσοικίσας, μετὰ ἀδόλου στοργῆς, μυχοῖς ἐνδοτάτοις ἐγκατέκρυψας, χειρῶν ἐκρούμενος, τῶν ζητούντων τὸν ἄνθρωπον, δεινῶς σπαράξαι, ἀπηνῆ ἀλιτήριον, ἐν οἰκῆματι, ᾧ κατώκεις πανόλβιε· τοῦτο δὲ ὄλον ἔπραξας πληρῶσαι βουλόμενος, τὴν ἐντολὴν τοῦ Δεσπότη, κακοποιῶντας

κελεύοντος, φιλεῖν ὀλοφύχως, καὶ πολλὴν ἀμνησικάκοις, χάριν παρέχοντος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ τῶν Στροφάδων φρουρός, καὶ μοναζόντων τῶν ἐκεῖ ὁ παράκλητος, διώκτης τῶν πολεμίων, καὶ πειρατῶν ἀσεβῶν, κατὰ τῶν ὁσίων τὰ ὀρμήματα, ζητούντων ἐκάστοτε, ἐξαρπάσαι σπαράξαι τε, ἀναχαιτίζων, κραταιᾶ ἀντιλήψει σου, καὶ προπύργιον τῆς Μονῆς ἐνδεικνύμενος· ὄντως ἀκαταμάχητος, καὶ στῦλος καὶ στήριγμα, τῶν ἱερῶς ἀσκουμένων, ὑπογραμμός τε σωτήριος, καὶ τύπος ὑπάρχων, Διονύσιε διό σε, νῦν μακαρίζουσι.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων κλει νων Προ πα το ρωντας α ρε ε τας ε
μι μη η σω κατ ι χνος θε ε σπε ε ε σι ι ι ι
ε^{Νη} Αβ βρα αμ το ο φι ι λο ο ο ξε ε ε ε
νον^{Νη} Ι α κω ωβ τε το ο ο α κα α κο ον και
Ι ωβ το ο α α α α α α μεμ πτον^{Πα} Μω υ σε
ω ως το α α α α α πλα α α α στον^{Νη} και Δα α
βι ιδ βα σι λε ε ε ε ως το ο πρα α α ο ον^{Νη} το
συμ πα θες και φι ι λο ο ο στο ο ο ορ γον^{Νη} δι

ο Χρι στος ζω ντα και με τα στα ντα α σε θε ο
 ση μει αις και αι τε ρα α σι α φθονως ε ε ε δο
 ξα α σε ε και τη σε πτη Ε ε εκ κλη η σι
 ι ι α ως α ρε των εν θε ων κει μη η λι ον πα
 ρε ε ε θε ε ε ε το εν η ε στω ω ω ω
 τες ψαλ μι κω ως βο ο ω ω ω με ε ε εν σοι
 την πο λιν σθ την ε νε εγ κσ ς σαν και πα σαν αλ λο
 δα πη ην Ο ορ θο ο δο ο ο ξων ταις προς Θε ον σθ
 πρε ε σβει ει αις Α α α γι ε φυ υ υ λα α α ατ
 τε

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
Υ πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του ου Θε ου
 Μη τρο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο
 α α α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν

νη η η η σαι η η η κει ει αγ γε ε λοι θα αυ
 μα σα α τε εν ου ρα α νω ω αν θρω ω ποι δο
 ξα α σα τε Ε πι ι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ
 Πε ερ σι ι δος το τρις σο κλε ε ον δω ω ρον προ σκο
 μι ι ι ι σα α α α τε ποι με ε νε ες α α γραυ
 λου ου ουν τε ες τον τρι σα γι ι ον υ μνον με λω δη
 η η σα α α α τε πα α σα α πνο ο η
 αι νε σα α α α τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε
 ε ε τη η η η ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

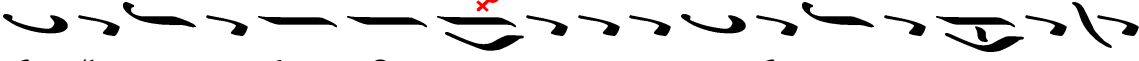

Τῆ 13 Δεκεμβρίου τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἀπολυτίκιον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος 4 Πα ρ

Τῆς Ζακύνθου τον γον και Αιγινης τον προε
δρον τον φρονιμον της των Στροφαδων Διονυσιο
ν απαντες τιμησωμεν συμφωνως οπιστοι βο
ωντες προς αυτον ειλικρινως σαις λιταιαις τες
την σην μνημην επιτελεσεντας σωζε και βωντας
σοι δοξατω σε δοξασαντι Χριστω δοξα
τω σε εθανωσαντι δοξατω δωρησαμενω
σημιν πρεσβηνακοι οιμηητον

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε τοχαι
ρεσυντηφωνηεσαρκου τοοτων ολων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς

 κ σου ου ου ου

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *